

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.369 van 20 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn, geboren op 7 februari 1977 te Chiri en behorende tot de Arabische stam Al-Manasir. Op 2 april 2007 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 14 augustus 2007 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RVV), die u bij arrest van 30 oktober 2007 de status van vluchteling en van subsidiaire bescherming weigerde. Op 11 februari 2008 diende u een tweede asielaanvraag in, die door de DVZ op 26 februari 2008 werd afgesloten met een weigering tot in overwegingname. Op 23 juni 2008 diende u een derde asielaanvraag in. U blijft bij de feiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag en voegt er aan toe omwille van uw vlucht uit Soedan als politieagent gezocht te worden wegens onwettige afwezigheid van de dienst voor een periode van meer dan 28 dagen. U werd hiervan op de hoogte gebracht door een voormalige collega die u het ten aanzien van u uitgereikte aanhoudingsbevel opstuurde. U verklaart sinds uw aankomst in België niet te zijn teruggekeerd naar Soedan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Voorzover u uw derde asielaanvraag baseert op de feiten en gebeurtenissen die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag, dient opgemerkt te worden dat uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal bij beslissing van 14 augustus 2007 bedrieglijk werd bevonden. De door u afgelegde verklaringen betreffende de kern van uw asielrelaas bleken immers in strijd te zijn met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Bovendien legde u eveneens met betrekking tot de kern van uw asielrelaas onderling tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen af (zie beslissing CGVS dd. 14/08/2007). Bij arrest van 30 oktober 2007 werd voormelde beslissing van de Commissaris-generaal door de RVV bevestigd.

Betreffende de door u in het kader van uw derde asielaanvraag neergelegde documenten dienen daarom volgende vaststellingen te worden gemaakt. De door u neergelegde **geboorteakte** doet geen afbreuk aan het vastgesteld bedrieglijk karakter van uw asielrelaas daar dit document enkel gegevens bevat betreffende uw identiteit, die in casu niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Inzake het door u neergelegde **aanhoudingsbevel** - waarvan u overigens niet wist hoe uw voormalige collega het in zijn bezit kreeg (gehoorverslag CGVS dd. 11/12/2008, p. 4) - dient dan weer opgemerkt te worden dat om enige bewijskracht te hebben, een dergelijk document een geloofwaardig en coherent asielrelaas dient te ondersteunen, hetgeen in casu geenszins het geval is. U beweerde bovendien dat dit aanhoudingsbevel ten aanzien van u werd uitgevaardigd omdat u als gevolg van uw gedwongen vertrek uit Soedan - omwille van de eerder door u aangehaalde en ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten - uw post bij de politie zonder geldige reden had verlaten voor een periode van meer dan 28 dagen. Luidens het in het voorgelegde aanhoudingsbevel vermelde artikel 110 van het Soedanese Strafwetboek, zou u daarom vervolgd worden wegens desertie (gehoorverslag CGVS dd. 11/12/2008, p. 4-6). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat artikel 110 van het Soedanese Strafwetboek helemaal geen betrekking heeft op desertie maar integendeel op het plegen van verzet bij arrestatie en ontsnapping uit detentie (zie landeninformatie). U bleef er echter bij dat artikel 110 van het Strafwetboek wel degelijk betrekking heeft op desertie, en voegde er aan toe als politieagent de inhoud van dit wetsartikel te moeten kennen (gehoorverslag CGVS dd. 11/12/2008, p. 6). Uw verklaring als politieagent van dergelijke zaken op de hoogte te moeten zijn, volstaat echter niet ter weerlegging van de vastgestelde tegenstrijdigheid met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. De door u afgelegde verklaringen ter zake zijn dan ook van aard de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de bewijswaarde van het door u neergelegde aanhoudingsbevel verder te ondermijnen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat desertie uit de politie of onwettige afwezigheid van de dienst voor een periode van meer dan 28 dagen niet als misdrijf vermeld wordt in het Soedanese Strafwetboek.

U haalde tot slot ook aan niet terug te kunnen naar Soedan omdat uw regio als gevolg van de bouw van de Merowe dam overstroomd is. Uw familie en de andere leden van uw stam zouden nu de bergen ingetrokken zijn en u zou omwille van de eerder door u aangehaalde problemen en het tegen u uitgevaardigde aanhoudingsbevel nergens anders heen kunnen (gehoorverslag CGVS dd. 11/2/2008, p. 9). Daar geen geloof kan gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten staat het u evenwel volledig vrij zich elders in Soedan te vestigen, bijvoorbeeld te Khartoum of Atbara, waar u voor uw vertrek naar België beweert te hebben verbleven (gehoorverslag CGVS dd. 2 juli 2007, p. 2). In het administratief dossier is geen enkele gegeven voorhanden dat deze vaststelling zou tegenspreken.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert de schending aan van de Conventie van Genève.

Hij stelt dat hij een aanhoudingsbevel voorlegt dat hij bekwaam via een collega bij de politie. Hieruit blijkt dat hij aangehouden zal worden wegens het verlaten van de politiedienst gedurende langer dan 28 dagen. Hij voert aan dat de Commissaris-generaal ten onrechte stelt dat artikel 110 van het Soedanees Strafwetboek dit niet strafbaar stelt en behoudt zich het recht voor dit te bewijzen. Verzoeker stelt dat dientengevolge het onderzoek van het Commissariaat-generaal gebrekkig is.

3.2. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat artikel 110 van het Soedanees Strafwetboek geen betrekking heeft op desertie doch wel op het plegen van verzet bij arrestatie en ontsnapping uit detentie (map landeninformatie). Verzoeker brengt tot op heden geen concrete elementen aan die de informatie en de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Zijn verklaring dat het aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd omdat hij - als gevolg van zijn gedwongen vertrek uit Soedan omwille van de tijdens zijn eerste asielaanvraag aangehaalde en ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten - zijn post bij de politie zonder geldige reden had verlaten voor een periode van meer dan 28 dagen en dat hij nu wordt vervolgd wegens desertie, is derhalve ongeloofwaardig.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker meent zich te kunnen beroepen op subsidiaire bescherming omdat hij vreest voor verdere misbruiken ten aanzien van zijn persoon en door verweerder op geen enkele wijze rekening werd gehouden met objectieve informatie die over Soedan bekend is.

4.2. In de mate dat verzoeker zich beroept op zijn asielrelaas ter ondersteuning van zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, dient deze hem te worden ontzegd omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid (zie sub 3.2).

Waar hij zich beroept op de "*objectieve informatie over Soedan*" dient te worden opgemerkt dat hij, voor zover hij zich hierop beroept, deze niet bijbrengt en bijaldien niet in concreto

aantoont dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2.
De subsidiaire beschermingsstatus dient aan verzoeker te worden geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.